

അബൂൽമുശീഹായും കാതോലിക്കാ സമാഹരവും.

ശാന്തമായ ചിന്തകൾ.

(Rev: K. P. Paulose, B. D., R. M. A. S, Gen: Secy:

കല്ലറക്കല്ലറയിൽ—പെരുമ്പാവൂർ)

പാത്രീയർക്കീസുപക്ഷത്തുനിന്നു വറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചുവന്ന വാർത്തകളെല്ലാം അതേപടി സ്വീകരിച്ച് അബൂൽമുശീഹാ മുടക്കപ്പെട്ടവനെന്നും കാതോലിക്കാസമാഹരണം അസാധ്യമെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും, അതിനോടു വരിപുർണ്ണനിസ്സഹകരണം പരിവിലിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുണ്ടെന്നിൽ വ്യത്യസ്തമായ ആശയം പ്രവേശിച്ചാനിടയായതെങ്ങിനെയെന്നുള്ളതു് പലർക്കും ദുർഗ്രഹമായിരിക്കും. “കുറപ്പിന്റെ ഉറപ്പാണ് എന്റെ ഉറപ്പ്” എന്ന് പറയുംപ്രകാരം മതിപ്പും ബഹുമാനവും ബോദ്ധ്യവും ഉള്ളവരുടെ വചനങ്ങളേ വിവേചനയെന്നേ അതുപടി സ്വീകരിച്ച് അനുകരിക്കുക മാത്രമല്ല അതിന്റെ എതിർവശത്തിനു് പാവനങ്ങളവയേപ്പറ്റി ഒന്നു ചിന്തിച്ചുവെന്നല്ല, ഒന്നു് കേൾപ്പാൻപോലും കഴിയാതെ വന്നുപോയി. ഇങ്ങനെ ഒരു വശംമാത്രം കേട്ടുവിശ്വസിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുകയും അടുത്തുപെരുമാറുകയും ചെയ്യുവരവേ—“ഉണ്ണും ഉണ്ണേണ ശാന്തി” — അവരേ അത്ര വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു അവർ തന്നെ അനുഭവത്താൽ പറിച്ചിട്ടു. അതോടുകൂടി, അവരിൽനിന്നു് കണ്ടും കേട്ടും വിശ്വസിച്ചുപോന്ന പല സംഗതികളും അതേപടി ഏകീകൃതം ഇരുവശങ്ങളും പരിശോധിച്ചു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിവന്നു. സ്നേഹിതനിൽ അവിശ്വാസം ജനിക്കുന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളേ ആധാരമാക്കി വിശ്വസിച്ചുവന്നവയിലും സംശയം ജനിക്കുക എത്രയും സ്വാഭാവികമാണല്ലോ?

“1903-ലെ സുന്നഹദോസും നീക്കലും”

പല പരിശോധനകളും അന്വേഷണവും നടത്തിവരുന്ന ഇത്തരമുള്ളതിലാണ് ഞങ്ങൾ അബൂൽമുശീഹാദിനോടുകൂടി ‘പ്രത്യക്ഷസത്യം’

രണ്ടാംനമ്പർ പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. “1903-ൽ..... സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ [അബ്ദുദ് മിശിഹാ] സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി.” എന്ന് അതിന്റെ 44-ാംപുറത്ത് കാണുന്നു. മാർ യൂലിയോസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1903 തുലാത്തിൽ നടന്നതായി പറയുന്ന ടി സുന്ന: നടപടിവകുപ്പ്, നമ്മിൽ പലരുടെയും പക്കലുള്ള 1937-ലെ സുറിയാനിസഭാമാസിക 227-ാംപുറത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ മുദ്രകുത്തനെയും അബ്ദുദ് മിശിഹാ മുടക്കപ്പെട്ടു എന്നല്ല; പാത്രീയർക്കുസിംഹാസനത്തിനടുത്ത ഒന്നും ചെയ്യുകയെന്നുള്ള നിരോധനം മാത്രമാണ്. ലംഘിച്ചു ചെയ്യാൻപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടാത്തിന് യാതൊരു ന്യൂനതയും വരുമെന്നുള്ള സൂചനപോലും അതിലില്ല. ഹക്ഷ ചിന്താവിഷയം ആയിരുന്നതു് അങ്ങിനെ ഒരു സുന്നഹദോസുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതാണ്. അടുത്തതായി ഞാൻ പരിശോധിച്ച തെളിവുകളെ ഓരോന്നായി നോക്കും.

1. ഇങ്ങനെ ഒരു സുന്നഹദോസ് ഉണ്ടായതായി മലങ്കരസഭ

അറിഞ്ഞിട്ടില്ല:—അബ്ദുള്ളപാത്രീയർക്കീസ്സിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഇവിടെ നിന്നും പ്രതിനിധികളെ ക്ഷണിക്കുകയും ഇന്നാദേ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇങ്ങോട്ടു് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (1905 കർക്കടകം ഇടവകപത്രിക പുറം 140) എന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് അക്കാൾ എത്രയോ ഗൗരവമേറിയതാണ്, കാനോനികമായി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പാത്രീയർക്കീസിനെ മാറ്റുക എന്നതു് തിരഞ്ഞെടുപ്പു് ഒരു സാധാരണ സംഭവമാണ് മാറ്റുക എന്നതു് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ സഭ ഒന്നാകെ അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചുചെയ്യുന്ന അതിഗൗരവാവഹമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ആ തീരുമാനത്തിലേക്കു് ഒരു സുന്ന: കൂടിയെങ്കിൽ അതിലേക്കു് മലങ്കരസഭയേ എന്തുകൊണ്ടു ക്ഷണിച്ചില്ല? കൂടിയെങ്കിൽ നിശ്ചയം ചെയ്തുവെങ്കിൽ ആ വിവരം അറിയിക്കുതിരിക്കുമോ? ഒരാൾ പാത്രീയർക്കുസ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറ്റപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ഉടൻ വിവരം സഭ മുഴുവനെയും അറിയിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ പാത്രീയർക്കീസായി കരുതാതെയിരിപ്പാൻ വേണ്ട നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുക എന്നതു് സംഭവ്യമോ സ്വാഭാവികമോ എന്ന് ചിന്തിക്കുക!! നടന്നതായി പറയുന്ന സുന്നഹദോസിന് രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തുർക്കി ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചപ്പോഴും ആ വാക്ക് അറിയിച്ചപ്പോഴും പ്രസ്തുതസുന്നഹദോസിന്റെ ഒരു മണംപോലും ഉണ്ടായില്ല. മാത്രമല്ല ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചതായി പറയുന്ന 1905 ഇടവം ഇടവക പത്രികയിൽ “അതിന് ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കുറ്റം രാജദ്രോഹമാണത്രേ” എന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അതും വേറെകൂട്ടേ ഒരു സുന്നഹദോസു

കൂടി മററിയിരുന്നതുകൊണ്ട് പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ക്ഷണിച്ചു ചേരുകയും അതിനു കാരണമാക്കിയ സുന:നേപ്പാറി പറയുന്നതിനു കാരണമായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ചിന്തിക്കാവതല്ല.

2. 1903-ൽ നീക്കപ്പെട്ടില്ലായെന്ന് പാത്രിയർക്കീസുബാവാ

യു. റമ്പാച്ചനും സമ്മതിക്കുന്നു:—ബ: റമ്പാച്ചന്റെ 'പ്രത്യക്ഷനത്വം'

പുറം 47-ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. "ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ..... സിംഹാസനധാരയിൽ നിന്നും മറുമായി.....അച്ചടിപ്പിച്ച ക്ഷേമയോഗ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു....."ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ബേദ് മശിഹാ 1895 മുതൽ 1905 വരെ. ഇദ്ദേഹം ഭരണസംബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകൾ നിമിത്തം സ്ഥാനത്തുനിന്നും നീക്കപ്പെട്ടു.....1905-ൽ അബ്ബേദ് മശിഹാ II ബഹിഷ്കൃതനായി" ഇതിൽനിന്നും സിംഹാസനധാരയും മറ്റു റിക്കാർട്ടുകളും പരിശോധിച്ച സമർപ്പണചരിത്രാനുബന്ധമായ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അബ്ബേദ് മശിഹാബാവാ 1903-ൽ ഒരു സുനഹദോസിനാൽ നീക്കപ്പെട്ടതായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും പ്രത്യേക 1905 വരെ നിർവ്വഹണം ഭരിച്ചതായി സമ്മതിക്കുന്നുവെന്നും മാത്രമല്ല, അങ്ങിനെ തന്നെ ചരിത്രപരമായ ധാരണകളിൽ ബ: റമ്പാച്ചനും സമ്മതിക്കുന്നുവെന്നും കൂടി ടി ഉദ്ധരണിയിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

3. കാലം ചെയ്ത ഏലിയോസ് ബാവാ യുടെയും മറ്റും സമ്മതം -

മാർ തീമോത്തയോസ് തിരുമേനി ഇവിടെ രജിസ്ട്രാക്കിക്കൊണ്ടു പോയ ഉടമ്പടിയെ നിരാകരിച്ച്, ഏലിയോസ് ബാവാ മുതലായി ശീമയിലുണ്ടായിരുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ച് എഴുതിയുണ്ടാക്കി ഏലിയോസ് ബാവാ പേർക്ക് 1927-ൽ തീമോത്തയോസ് തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് ശീമയിൽ വെച്ച് രജിസ്ട്രാക്കിപ്പിച്ച ഉടമ്പടിയിൽ "1905-ലേ വി. അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തിലേ സു: തീരുമാനങ്ങളാൽ നീക്കപ്പെട്ട....അബ്ബേദ് മശിഹാ" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ബ: റമ്പാച്ചനും (പ്ര. സ. പുറം 60) മാർ ഏലിയോസ് തിരുമേനിയും (1932-ലേ സുറിയോനിസഭാമാസിക പുറം 329) പറയുന്നു. ഇവയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നത് അന്ന് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ഏലിയോസ് ബാവാ യും താമസിച്ചിരുന്ന ഏലിയോസ് ബാവാ യും മറ്റു പിതാക്കന്മാർക്കും ഇപ്പോൾ ഏലിയോസി ബാവാ പറയുന്നപ്രകാരമുള്ള വല്ലതും 1903-ൽ നടന്നതായി 1927 വരെ യാതൊരറിവും ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുതയല്ലേയോ?

4. മാർ ഏലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കത്ത് പരിശോധി

ക്കും. ഇൻഡ്യാക്കർക്ക് കത്തോലിക്കായേ നൽകണമെന്നു കാണിച്ചു കൊണ്ടുള്ള കോജോത്തന്റെ '1904 മകരം 3-ാം നാളിലേ' കത്തിന്

മറുപടിയായി കാരോലിക്കായേ നൽകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും, “അബ്ബേൾമശിഹാബാവാ” 1904 മകരം 26 0ംന- മർദ്ദീനിൽനിന്നും എഴുതി എന്നും അദ്ദേഹം അങ്ങനെ 1904 ൽ വിസമ്മതിച്ച് എഴുതുവാൻ ഇടയായത് അദ്ദേഹം അന്ന് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും എന്നാൽ പിന്നീടൊരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു സിംഹാസനം തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ കാരോലിക്കായേ നൽകാമെന്നു 1906-ൽ സമ്മതിച്ചത് അന്ന് പാത്രിയർക്കീസസിംഹാസനം തന്റേതല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും യൂലിയോസ് ബാവാ പറയുന്നു (1932 സു. സ. മ. പുറം 327) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ സരസമായ യുക്തി ആസ്വദിക്കുന്നതോടുകൂടെ ഒരു സത്യം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്: 1932-ൽ ഇതെഴുതുമ്പോൾ മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ബോധം, 1904 - ൽ അബ്ബേൾമശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ നീക്കുന്നതിനായി 1903-ൽ നടന്നതായും തത്സമയം താനും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായും പറയുന്ന സുന്നഹദോസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യാജനിർമ്മിതമാണെന്നുള്ളതുതന്നെ.

5. സുന്നഹദോസ് ചരിത്രത്തെച്ചിവ്. അത് ഇപ്പോഴത്തെ

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി സിംഹാസനധാരയിൽനിന്നും മറുമായി എഴുതിയിട്ടുള്ള കുർക്കുമദയറചരിത്രമാണ്. അതിന്റെ 11-0ംഅദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “19-0ംസുന്നഹദോസ് 1895-ൽ.....മാർ ക്രി:ലാസ്.....വിളിച്ചുകൂട്ടി. അബ്ബേൾമശിഹായേ പാത്രിയർക്കീസായി തെരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിച്ചു, 20-0ം സുന്നഹദോസ് 1906-ൽ.....മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബഹനാം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സുന്നഹദോസ് ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളായെ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിച്ചു.” 19-0ംസുന്നഹദോസ് 1895-ലും 20-0ംസുന്നഹദോസ് 1906 ലും ആണെങ്കിൽ പിന്നെ ഇതിനിടയ്ക്ക് 1903 -ൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് ഉണ്ടാകുന്ന വിദ്വ ഗ്രഹിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസം കാണുന്നു. 19 കഴിഞ്ഞു അടുത്തുവരുന്നതാണല്ലോ 20. ആകയാൽ 1903 -ൽ എന്നല്ല 1895-നുശേഷം 1906 -നു മുമ്പ് ഒരു സുന്നഹദോസേ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു സിംഹാസനധാരയിലും ഇപ്പോഴത്തെ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിൽ കൂടിയ തെളിവ് ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യത്തിന് ഉണ്ടാകുവാൻ സാദ്ധ്യമോ? അവശ്യമോ?

6. ആറാമത് ഒരു തെളിവുകൂടി പരിശോധിച്ചു ഈ ഭാഗം

അവസാനിപ്പിക്കാം. ടി ചരിത്രം 14-0ംഅദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരേ അടക്കുന്നതിനായി (ഷൂന്മാരെയല്ല) ഭയറായിൽ തിരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് അടക്കംചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ:—ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ബേൾമശിഹോ 1915.”

അബൂൽമശിഹായ്ക്ക് മഹമ്മദീയൻ കൊടുത്ത ലൗകികഅധികാരം നഷ്ടപ്പെടുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം മരണപശ്ചാത്തപ്യം സുറിയാനികൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അത്മികമേധാവി ആയിരുന്നുവെന്ന് ഒരു പരിശുദ്ധ പിതാവായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനാലും പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടിയ സമുദായം പത്തു സംസ്കൃതനായതിനാലും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ലേ? ഈ സംഗതി ഇത്ര സ്പഷ്ടമായി ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവോ തി മനസ്സുകൊണ്ട് എഴുതിയിരിക്കുന്നു അതിനേ നിഷേധിച്ചു “അബൂൽമശിഹാ തള്ളപ്പെട്ടവൻ” എന്നു പറയാൻ തുനിയുന്നതു ദൈവഭൂമി ന്നവും സാഹസ്യമല്ലേ?

ആരുമറിയാതെ 1903 - ൽ ഒരു സുന്നഹദോസുണ്ടായതും അതിൻറെ നടപടികളും നിശ്ചയങ്ങളും യാതൊരുവൻറെയും, പ്രത്യേകിച്ചു ജ്ഞാനിയും സമർത്ഥപരിത്രാപേഷിയുമായ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവോ തിരുമനസ്സിലേ ചരിത്രപരിഭ്രമം നയിച്ചുപോലും വെളിപ്പെടാതെ, അദ്ദേഹത്താൽ പരിഭ്രമം നയിച്ചുപോലും സിംഹാസനസന്ധിയിൽ തന്നെ മറഞ്ഞിരുന്നതും, 30 വർഷത്തെ അജ്ഞാതവാസത്തിനുശേഷം, “കൊല്ലനും കൊല്ലത്തിയുമറിയാതെ തിരിഞ്ഞിരുന്ന എന്തൊരു കൊച്ചുറിവാൾ” മാർ യൂലിയോസ്, തിരുമനയിൽ കൂടെ വെട്ടുന്നു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതും അത്ഭുതാവഹമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പറയേണ്ട! എങ്ങിനെ പറയൂ!! എങ്ങിനെ പറയാതിരിക്കും!!!

അബൂൽമശിഹായുടെ ‘സ്ഥാനഭംഗം’ എന്ന സംഭവം എന്തു?

സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്, ഇവിടെ കക്ഷി ഉണ്ടാകുന്നതിന്മുമ്പ്, പ്രത്യേകമുദേശം ഒന്നുകൂടാതെ പ്രസ്താവകാലത്തു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും, ദേവപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തപ്രകാരം രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ റിക്കാർട്ടുകളേ നാം ശരണീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അന്ന് മലങ്കരസഭയുടെ നാവായിരുന്ന ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സിംഹാസനനഷ്ടം സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും ആദ്യമായി കാണുന്നത് 1905 ഇടവത്തിൽ മാത്രമാണ്. “അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന [വാണിരുന്ന എന്നല്ല] രണ്ടാമത്തേ അബൂൽമശിഹാ എന്നു പേരായ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവോ തിരുമനയിലെ തുക്കി ഗവൺമൻറ് സ്ഥാനഭംഗനാക്കിയിരിക്കുന്നു... ഈ അറിയിപ്പ് “ഗാർഡിയൻ” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിൽ നിന്നാകയാൽ അതിനേ അവിശ്വസിക്കുവാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല... പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും തുക്കി ഗവൺമൻറ് തമ്മിൽ എന്തോ ചില തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് കുറേമുമ്പ് ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള എഴുത്തുകളിൽ നിന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ അറിവ് കേൾക്കുവാൻ വിശ്വാസയോഗ്യമായിരിക്കുന്നു..... ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കാരണം രാജദ്രോഹമാണത്രേ സിംഹാസനത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒഴിയിലേക്ക് ആർ തിരിഞ്ഞെടുക്കാൻ സുൽത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ആ തിരിഞ്ഞെടുപ്പുയോഗം

കൃപാ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറെത്താമസിയാതെ ഉണ്ടാവാനുമാകുന്ന ഇടയുണ്ടെന്നും ടി ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനേപ്പറ്റി കൂടുതലായി വല്ല അറിവും കിട്ടിയാൽ പിന്നാലേ പ്രസിലീകരിച്ചുകൊള്ളാം.” (1905 ഇടവം ഇടവകപ്പത്രിക ലക്കം 5) സുൽത്താന്റെ അക്രമപരമായ ഈ കൈകടത്തൽ ഒരു അസാധാരണ സംഭവമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി സുൽത്താൻ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു ചെയ്തവന്നിട്ടുള്ളതും അന്ന് ചെയ്തവരുന്നതുമായ നിരവധി അനീതികളേയും പാത്രീയർക്കീസന്മാരോടു നശനഭംഗം ചെയ്യുക, രാജിവെച്ചുകൊടുക്കുക, തടവിലാക്കുക ആദിയായ പീഡകളേയും പറ്റി സവിസ്തരം തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

ടി മാസികയിൽ തന്നെ മറ്റൊരിടത്തു് മേൽചേർത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തേ മൂണ്ടിക്കൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:- (പുറം 98) “മറ്റൊരു ഭാഗത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഉപന്യാസം എഴുതിയതിൽ പിന്നെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള ചില എഴുത്തുകളിൽനിന്നു കാണുന്നതു് പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ലൗകികാധികാരം നടത്തുന്നതിനു് മുമ്പിലേ ദീവനാസ്യോസ് ബഹനാൻമെത്രാപ്പോലീത്തായേ അധികാരപ്പെടുത്തി ഗവൺമെൻ്റ് വിളംബരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ നാട്ടിൽവന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (അബ്ദുള്ളാ) ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻ്റിന്റെ പ്രീതിസമ്പാദിക്കുകയാൽ സുറിയാനിസഭയിലേക്കു് തിരിച്ചുവരിയും.....പരസ്യമായി ചേർന്നു് ശുശ്രൂഷനടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു” നേരിട്ടുപിടിച്ച കത്തുകളിൽനിന്നുള്ള അറിവു് അനുസരിച്ചു് ആദ്യം എഴുതിയിരിക്കുന്നതിൽ ഒന്നും തിരുത്തേണ്ടതില്ലായിരുന്നുവെന്നും, അബ്ദുദ്ദേശിമാർക്കുവേണ്ടി മുമ്പാകെ രാജാവു നൽകിയിരുന്ന ഫർമാൻ (അലപ്പോ ആദിയായി തുർക്കിയിലുള്ള 7 ദേശങ്ങളിലും അവയുടെ ഉൾപ്പിരിവുകളിലും സുറിയാനിക്കാരുടെമേൽ ലൗകികാധികാരം നടത്തുവാനായി നൽകിയിരുന്ന അധികാരപത്രം) പിൻവലിച്ചുവെന്നല്ലാതെ സുന്നഹദോസ് കൂടി മാറ്റിയതായി യാതൊരു അറിവും ഇല്ലെന്നും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. മാത്രമല്ല അബ്ദുദ്ദേശിമാർക്കുവേണ്ടി ശത്രുവായിരുന്ന അബ്ദുള്ളാബാവാ സുൽത്താന്റെ പ്രീതിസമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു് സമീപം നിലകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും, മാത്രമല്ല പരസ്യമായി രംഗത്തു പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നും കൂടി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലയോ?

വെട്ടും തിരുത്തും ചെയ്യാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതായ അച്ചടിയരവകളിൽ എന്തു കാണുന്നുവെന്നു് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രകാരനേകൂടി പരിഭ്രമമായിരിക്കാം. ‘അഡ്വിയാൻ ഫോർട്ടസ്സു’ 1913-ൽ എഴുതിയ ‘ലെസ്സർ ഈസ്റ്റേൺ ചർച്ചസ്’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ 339-ാം, 340-ാം പുറങ്ങളിൽ കാണുന്നതു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്. അബ്ദുള്ളാബാവാ, തന്നെ പാത്രീയർക്കീസാക്കുമെന്നുള്ള വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു് റോമാസഭയെ

വിട്ടുപോന്നുവെങ്കിലും തന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും മറ്റും സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതിലേക്കായി വളരെ തന്ത്രപ്രയോഗങ്ങളും 500 പവന്റെ ചിലവും വേണ്ടിവന്നുവെന്നും അതിൽ 350 പവൻ യേശുശലേമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു കടംവാങ്ങിയതാണെന്നും മറ്റും അതിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട് എന്നുമാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അബ്ദുള്ളാബാദാ തിരുമനസ്സിലെ തിരിഞ്ഞെടുപ്പ്. "1906

ചിങ്ങം 15-ാംനു സുന്നഹദോസ് കൂടി അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ യെ തെരഞ്ഞെടുത്തു” എന്നും മറ്റും പ്ര: സ. 45, 47 എന്നീ പുറങ്ങളിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ കാലത്തിന് ഒരു വഷം മുമ്പ് 1905 ചിങ്ങം, തുലാം സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ 28-ാം പുറത്ത് “മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളാമെത്രാപ്പോലീത്തായേ..... സ്ഥിരം പാത്രിയർക്കീസായി തിരിഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും..... തുർക്കി ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും കാണുന്നു. 1906-ൽ നടന്നതായി ബ: റമ്പാച്ചൻ പറയുന്ന സംഭവം, അതിന് ഒരു വഷം മുമ്പ് അടിച്ചിച്ച മാസികയിൽ കാണുന്ന സൂത്രം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിലും വിചിത്രമായിട്ടുള്ളത് 1906 ചിങ്ങത്തിൽ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അബ്ദുള്ളാബാവാക്കു്, ആ തിരിഞ്ഞെടുപ്പിനേപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിയ ശേഷം സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് 1905 വൃശ്ചികം 19-ാംനു തുർക്കീസുൽത്താൻ കസ്തനീനോപോലീസിൽ നിന്നും ഫർമാൻ നൽകിയതാണ്. തിരിഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടുപോലെ അന്വേഷിച്ചുട്ടു് അതു നടന്നതിന് ഒരു വഷം മുമ്പ് അതിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ള സുൽത്താൻ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചാൽ പട്ടത്വം പോകുമെന്നു പറയുന്നതു് അത്ഭുതമല്ല! ഇവ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതെന്തെന്ന് വായനക്കാർതന്നെ വിധിക്കുക!! തിരിഞ്ഞെടുപ്പുണ്ടായില്ലെന്നു മുതുകും.

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ അബ്ദുൽ മശിഹാബാവായും അബ്ദുള്ളാബാവായും പാത്രിയർക്കാരന്മാരായി കളായിരുന്നു; അബ്ദുള്ളാബാവാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജിതനായതിന്നും പുറമേ അവർ പരസ്പരം വൈരികളുമായി (1906 ചിങ്ങം ഇടവകപത്രിക.) നിരാശാന്വേദിതനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം മേല്പറഞ്ഞ ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രം 336 - ാം പുറത്ത് പറയുംപ്രകാരം റോമാക്കാരുോടു് ചേരുകയും 1905 വരെ ഹോംസിലേ റിത്തിടവക ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ പ്രതിയോഗിയോടു പകവിട്ടുവാനുള്ള അവസരം തേടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം സുൽത്താന്റെ സേവയൽ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടു തിരിച്ചുവരികയും സി.ഹാസനം കൈക്കലാക്കി പാത്രിയർക്കീസായി വാഴുകയും ചെയ്തു. ശീമയിൽ

ഇത്രയുമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. അവിടെ കേസുകളും മറ്റും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ റിക്കർട്ട് നിർമ്മിതി അവശ്യമായില്ല. എന്നാൽ “ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവു” അതിനാലത്രേ അന്ന് അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രേഖകളിൽ ഒരുവിധവും, പിന്നീടുസത്യത്തെ സംസ്കരിച്ചാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയിൽ മറ്റൊരുവിധവുമാണെന്നതു്. സത്യത്തെ ക്രൂശിച്ചിട്ടു് തന്റെ കബറിൽ വലിയകല്ല് ഉരുട്ടിവെച്ചു് മുദ്രയുങ്കത്തി! എ ഫലം!! സത്യം വെളിപ്പെടുന്നു!!!

അബൂദുഃമശിഹായുടെ സ്ഥാനസാധുത്വം. ആത്മീകമായ വശത്തു് യാതൊരു ന്യൂനതയും അല്ലെങ്കിൽ ഭവിക്കില്ലെന്നു് പല തെളിവുകളാൽ സുവ്യക്തമായികഴിഞ്ഞു. അബൂദുഃമശിഹായോ അബൂജുഹായോ ആരാണ് ഭരിക്കേണ്ടതു് എന്ന് ഇനിനോക്കൂ. ഹുദായകാനോൻ 7: 1 “വിശ്വാസസംബന്ധമായ തർക്കം ഇല്ലാതെ തന്നിഷ്ടംകൊണ്ടും അധികാരഭ്രമംകൊണ്ടും ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ 2 പാത്രീയർക്കീസന്മാരോ മെത്രാന്മാരോ വാഴിക്കപ്പെട്ടാൽ ആദ്യത്തെ ആൾ ഭരിക്കയും രണ്ടാമത്തെ ആൾ സ്വസ്ഥനായിരിക്കയും വേണം.” അബൂദുഃമശിഹാബാവാവായുടേയും അല്ലെങ്കിൽ നിന്നു് സ്ഥാനമേറ്റിട്ടുള്ളവരുടെയും സ്ഥാനസാധുത ബോധ്യപ്പെടുന്നതിന്നു ഇവയേക്കാൾ ഉപരിയായ തെളിവുകൾ അവശ്യമോ?

എന്തുകൊണ്ടു് വാസ്തവം ഇങ്ങനെഎങ്കിൽ വട്ടശ്ശേരിത്തിരുമേനിയും മറ്റും അബൂദുഃമശിഹാ ബാവാവായോടു് പട്ടമേൽക്കാരെ അബ്ദുള്ളായോടു് ഏറ്റു? അതിൻ കാരണമുണ്ടു്. ഫർമാൻ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു പാത്രീയർക്കീസു് തുർക്കിരാജ്യത്തുവെച്ചു ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വാഴിക്കുക എത്ര അസാദ്ധ്യമാണെന്നും അഥവാ ഒളിവിൽ വാഴിച്ചാൽ തന്നെയും നേരിട്ടേക്കാവുന്ന പീഡകൾ എത്ര ഭയങ്കരങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു് തുർക്കീസുൽത്താന്റെ അക്രമങ്ങളേയും മറ്റും വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന 1905 ഇടവത്തിലേ ഇ:പത്രിക വായിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഇവയെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആണ് ഇവിടെ നിന്നും സ്ഥാനമേൽക്കുന്നതിനായി അയച്ചതും പോയതും. മാത്രമല്ല അബ്ദുള്ളാബാവാ പാത്രീയർക്കീസായി ഫർമാനോടുകൂടി വാഴിക്കപ്പെട്ടു ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാലും, മറുവശത്തുനിന്നുമുള്ള വിവരങ്ങൾ ശരിയായി അറിയുന്നതിനു് സാധിക്കാതെ വന്നതിനാലും, അബ്ദുള്ളാബാവാ അന്നത്തേ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ആപ്തമിത്രമായിരുന്നതിനാലും കൂടെ ആണ് സ്ഥാനാർത്ഥികളേ അല്ലെങ്കിൽ അടുക്കലേക്കു് അയയ്ക്കുവാനിടയായതു്.

കാരോലിക്കാസ്ഥാപനം.

ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആത്മികമേലദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ അബ്രഹാം മശിഹായുടെ സ്ഥാനസംയുക്തം നിസ്കർക്കമാണെന്ന് കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം മലങ്കര പുനർജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കാ സിംഹാസനം അനിഷേധ്യവും അപൂർണ്ണാധികാരമായ ഒന്നത്രേ. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹകരണം കൂടാതെ വാഴിച്ചാലും അതിന്റെ സാധ്യതയിൽ കാരണാൻപ്രകാരം യാതൊരു ന്യൂനതയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലായെന്നാണ് പറയാൻള്ളത്. കാരണാൻ 7: 1 ലെ നാലാം നിശ്ചയം കാരണക "മലിയാനാ (കാതോലിക്കാ) ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് അവരോധിക്കപ്പെടരുത്. അങ്ങിനെ സമ്മതം കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് അവരോധിക്കപ്പെട്ടാൽ പൗരസ്ത്യർക്ക് സ്വയമേ തങ്ങൾക്ക് കാതോലിക്കായേ വാഴിക്കാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്" ഈ നിയമത്തിൻ മുമ്പും പാത്രിയർക്കീസിനെ കൂടാതെ കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കുക സാധാരണയായിരുന്നു. അന്യോന്യം സൗഹാർദ്ദത്തിൻ വേണ്ടിയാണ് മേൽപറഞ്ഞ നിശ്ചയമുണ്ടാക്കിയത്. കാതോലിക്കാവാഴ്ച പാത്രിയർക്കീസിനേ കൂടാതെ നടത്തുവാനുള്ള അവകാശം കാരണനായും കീഴ്നടപ്പും അൻസരിച്ചുണ്ടായിരിക്കേ ഇവിടെ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ ദീർഘകാലം പാത്രിയർക്കീസിനോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടു് എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടായേക്കാം. മേൽഉദ്ധരിച്ച കാരണനാവ്യവസ്ഥകൊണ്ടുതന്നെ കാതോലിക്കാ-പാത്രിയർക്കീസിംഹാസനങ്ങൾ തമ്മിൽ സൗഹാർദ്ദമായി വേദകണമെന്ന് ഉദ്ദേശമുള്ളതായി കാണാം. അപേക്ഷകർകരണം:-ദീർഘകാലത്തേക്ക് കാതോലിക്കാസിംഹാസനം ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടായതും, പാത്രിയർക്കീസ് നേരിട്ടു് ഭരണം നടത്തിവരുന്നതും, അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഈ സ്ഥാപനം മലങ്കരയിൽ പുനർസ്ഥാപിക്കുന്നതു് പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും സഹകരണത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കുന്നതു് ഐക്യതയ്ക്കു് നന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഉണ്ടായതുമാണു്. സ്വത്തും മറ്റും സർവ്വസ്വപാതന്ത്ര്യമായി ഭാഗിച്ചുകിട്ടിയ മക്കൾ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പൂർണ്ണതൃപ്തിയോടുകൂടെ 'വേറെ വേറെ' ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെയാണു് ഇതു്.

മാർഗീവർഗീസ് ദീവനം സ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ മുടക്കു് നിമിത്തം ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വന്നതു മൂലമല്ലേ അബ്രഹാം മശിഹാ ബാവാദേ കൊണ്ടുവന്നു് കാതോലിക്കായേ വാഴിച്ചതെന്നു് ചിലർക്കു് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടു്. അതു ശരിയല്ല. കാതോലിക്കാ

ഫർമാനോടുകൂടി അബ്ദുള്ളപാത്രിയർക്കീസ് വാഴുന്നു. വട്ടശ്ശേരി തിരുമനിയ്ക്കൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ 6 മാസമേ അധിഷ്ഠിതനായിട്ടുള്ളൂ. അബ്ദുള്ളപാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയ്ക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുകയാണ്. പൂലിക്കോട്ടതിരുമനിയ്ക്കൽ മലങ്കര മെത്രാനായി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലത്രേ മേൽപറഞ്ഞ അലോചനകളും എഴുത്തുകളും എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. വട്ടശ്ശേരി തിരുമനിയ്ക്കൽ മുടക്കിയേക്കുമോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു കാര്യവും അപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അന്ന് പൂർണ്ണതൃപ്തിയിലാണ് ഇരുന്നിരുന്നതു് എന്നുള്ള സംഗതി അതിന്നുശേഷം രണ്ടു വർഷത്തോളം കഴിഞ്ഞു്, പൂലിക്കോട്ടതിരുമനിയ്ക്കൽ മലങ്കര മെത്രാനായി, യാതൊരു സംശയവും കൂടാതെ ഇദ്ദേഹത്തെ മലങ്കര മെത്രാനായി, ബാവാതിരുമനിയ്ക്കൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതിൽനിന്നു തന്നെ വെളിവാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

വാസുദേവ. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കട്ടെ 'മുടക്കിയൊരു ഫലമായി ഉണ്ടായതാണ് കാര്യം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയും? ചരിത്രവിജ്ഞാനിയും കാര്യങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധനും എന്ന് സർവ്വതും സമ്മതിക്കുന്ന ബ: മല്ലാനന്ദൻ തന്നെ, അബ്ദുള്ളപാത്രിയർക്കീസ്സെടുത്ത മുദ്രകളും സമ്മതിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൽകൂടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു സഭയ്ക്കു മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ ശക്തിയായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു് വിസ്മയിക്കുന്നതു്. മുദ്രകളില്ലാത്തതാൽ അന്ന് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സഭാനായകന്മാർ, പാത്രിയർക്കീസ്സന്മാർ ഇവരുവരിൽ ആരെങ്കിലും വഴിയായി, കാര്യം സംബന്ധിച്ചു സഭയ്ക്കു ഇവിടെ പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും സ്ഥിരപരിശ്രമം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്ന് മേൽക്കണ്ട ഭാഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വാസുദേവമിങ്ങനെയിരിക്കെ മറ്റൊരു ന്യായവും പറഞ്ഞു കാര്യം സംബന്ധിച്ചു എതിർക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു് ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്, കാര്യം സംബന്ധിച്ചു സഭയ്ക്കു ഹദദാസിനാൽ നിർത്തിയെന്നുള്ള വാക്ക്. ഇങ്ങനെ നിർത്തിയെന്നു് എന്തു് ചിന്താവിഷയമാണ്. അതിലേക്കു കടക്കുന്നതിന്നു മുന്പായി, അങ്ങനെ നിർത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അതിന്നുള്ള വിലയെന്തെന്നു നോക്കും. കാര്യം സംബന്ധിച്ചു ഉടമസ്ഥൻ പാത്രിയർക്കീസ്സും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുന്നഹദോസും വലപ്പോഴും ശക്തിയായി യത്നിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമത്രേ. അതു് നിർത്തിയെന്നു് കളയണമെങ്കിൽ അതു് വേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു നിശ്ചയിച്ച സാർവ്വത്രികസുന്നഹദോസിനേക്കാൾ പ്രാ

ധന്യമുള്ള ഒരു സുന്നഹദോസാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു്. നിർത്തലാക്കി എന്നു പറയുന്നതുതന്നെയും പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ള എട്ടു പത്തോ പേരുകൂടിയാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് എന്തെങ്കിലും പറയാൻ അർഹതയുള്ള പൗരസ്ത്യമെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഈ ദൃശ്യമുള്ള ഒരു സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കുകയോ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയോ അങ്ങനെ ഒരു സുന്നഹദോസ് നടന്നതായോ മറ്റോ അറിയിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിന്റെ കാരണം അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്?

മാർ പട്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ യുടെ സാക്ഷ്യം:- മാർ

പട്രോസ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ, മലങ്കരമല്ലാൻ കോനാട്ടു് അച്ചന്റെ പേർക്കു് 1892 ധനു 19.0.0൩ എഴുതിയ കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. "സമർപ്പണം മല്ലാനുമായ ഒരു കാതോലിക്കായേയോ, മലിയാനായേയോ നിങ്ങൾക്കു് അയച്ചുതരണമെന്നു് നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാം ആലോചിക്കട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നപക്ഷം നാം ഒരുവനെ പരിശോധിച്ചു് നിങ്ങൾക്കു് അയച്ചുതരാം" ഏലിയോസ് തിരുമനീ പറയുംപ്രകാരം 1885 --ൽ (ഈ കല്പന എഴുതുന്നതിനു് 7 വർഷം മുമ്പു്) അവിടെ എന്തെങ്കിലും ഒരു സുന്നഹദോസുകൂടി നിർത്തൽ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്നു സംബന്ധിച്ചു് ഈ സന്ദർഭത്തിലേങ്കിലും എഴുത്താതിരിക്കുമോ? അതിന്നു ലംഘിച്ചു് അയച്ചുതരമെന്നു് പരിശുദ്ധ വിതാവു് എഴുതുമോ?

കാതോലിക്കാസ്ഥാപനത്തോടു് കാലം ചെയ്തു ഏലിയോസ് ബാവാ കൈമഖാം എന്നീ തിരുമനീമാർ, എപ്രകാരം വർത്തിച്ചു എന്നു നോക്കാം. വട്ടുശ്ശേരി തിരുമനിയെ, അടുത്തു് മശിഹായെ സ്വീകരിക്കുക, കാതോലിക്കാവാര്യ നടത്തുക, എന്നീ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു് തഹലുച്ചാതിരുമനീ സസ്പെൻറു ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ ആലുവായിൽ വെച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുടക്കു് നിരുപാധികമായി തീർത്തതു്. അദ്ദേഹം കാതോലിക്കായുമായുള്ള അഭംഗസവിത്വം തുടർന്നു പാലിച്ചുപോന്നവെങ്കിലും ഒരുവൻ ഒരിക്കലും അതിന്നു കുറപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ പാത്രീയർക്കീസിനൊത്തൊടുപ്പു് സുന്നഹദോസിലേക്കു, വാഴ്ചയിലേക്കും ഔദ്യോഗികമായി ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. സുന്നഹദോസിലും പാത്രീയർക്കീസിന്റെ തലയിൽ കൈവയ്ക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു് യോഗ്യത ഉണ്ടെന്നു് ഇതു് സാക്ഷിക്കുന്നില്ലയോ? കാതോലിക്കാവാര്യ നടത്തി കാതോലിക്കായെ സ്വീകരിച്ചു് കാതോലിക്കുററിന്നു സർപ്പാത്മനാ ശക്തിപ്പെടുത്തി കാതോലിക്കായുടെ കീ

ഴിൽ സഭാഭരണം നടത്തിവന്നത് ഒരു ന്യൂനതയായി ആ വിതരണമാർ കരുതിയില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയേ - കാരോലിക്കാബാപനത്തിന്റെ സാധ്യതയേ തന്നെ - ഈ സംഭവങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നില്ലേയോ?

ശീമയിൽ കാരോലിക്കാബാവാക്കു ലഭിച്ച സ്വീകരണം കൗ

൩൩. കാരോലിക്കാബാവാ 1934 -ൽ ഹോംസിലെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ "ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും റമ്പാനും 3 അച്ചന്മാരും 100-ൽ പരം അന്വേനികളും വന്നിരുന്നു. എല്ലാവരും ബാബായുടെ കൈമുത്തി..... പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കാരോലിക്കാബാവായെ ചുംബിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ പതിവുപോലെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു.കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ട് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പള്ളിയിൽപോകുകയും അപ്പോൾ..... പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം മദ്ബഹായിൽ വലത്തുഭാഗത്തു് ഊർഗ്ഗേമിന്റെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനോടു കൂടി കാരോലിക്കാബാബായും ഇരുന്നിരുന്നു. പിറ്റേന്നാൾ രാവിലെ വി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു..... കാരോലിക്കാബാവാ തലേദിവസത്തേപ്പോലെ തെക്കുവശത്തു് ഒന്നാമത്തേ കസേരയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു" എന്ന് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമനിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തു നിന്നും പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത 1934 -ലേ സു. സ. മാ. 129, 131 പുറങ്ങളിൽ കാണുന്നു. യാതൊരു ന്യൂനതയും ഇല്ലാത്ത കാനോനിക വൌരസ്വകാരോലിക്കാബായായി ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് ഈ സംഭവങ്ങൾകൊണ്ടു് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലേയോ?

ആലുവാ വട്ടമേശസമ്മേളനതീരുമാനം: അത്താഴഊണുകഴി

ഞ്ഞു് രാത്രി ആരുമറിയാതെ പ്രാർത്ഥന നടത്തി കാരോലിക്കാബാബായേയും മാറ്റം സ്വീകരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാക്കിയതാണെന്നും, കാരോലിക്കാബാബായുടെ അറിവു് മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും വരാതെ ഇരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണു് സ്വീകരണം നടക്കാതെ പിരിയുവാൻ ഇടയായതെന്നും ഉള്ള വസ്തുത നിഷേധിക്കുന്നവർ ഇന്നു ബാവാഭാഗത്തു് ഇല്ലാതെന്നു. പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയും പട്ടംകൊടു ശുശ്രൂഷയും ഒന്നുതന്നെയെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്ന ചിലർ ഉള്ളതിനാൽ അവ തമ്മിലുള്ള അന്തരം നോക്കും. (1) പട്ടംകൊടു ഭയപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ ഉപചാരസത്തോടുകൂടി മാത്രം നടത്തേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന അത്താഴഊണുകഴിഞ്ഞു് നടത്തുവാനാണല്ലോ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. (2) പട്ടംകൊടു ശുശ്രൂഷയെങ്കിൽ അതു് വി. കുർബ്ബാനയോടുകൂടി മാത്രമേ നടത്തുകയുള്ളു. ഈ പ്രാർത്ഥന നടത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു് അത്താഴാനന്തരമാകയാൽ കുർബ്ബാനയപ്പറ്റി പറയേണ്ടതല്ലല്ലോ.

(3) പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷയെന്നല്ല മാരോദിസംഭവം പരസ്യമായി നടത്തേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥന രാത്രി എത്രയും രഹസ്യമായി നടത്തുവാൻ അത്ര നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. (4) അനിർദ്ദിഷ്ടപ്രാർത്ഥനയിൽ പരിശുദ്ധാത്മവിളി മുതലായ പട്ടംകൊടയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. (5) പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് കേവലം "പ്രാർത്ഥന" എന്നു പറഞ്ഞു് ഇതുവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. (6) പട്ടംകൊട ആയിരുന്നു എങ്കിൽ മൂന്നുമെത്രാന്മാർ കൂടി മൂന്നുമേ തന്നെ മെത്രാനായി വാഴിക്കയും പിന്നീടു് കാരോലിക്കും ആയി വാഴിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രാർത്ഥന മൂന്നു തിരുമേനികൾ കൂടി നടത്തണമെന്നില്ല എന്ന് മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനി തന്നെ പരാമർശിച്ചു് തോമ്മസ് വകിൽ അവർകളുടെ അടുക്കൽ കല്പിച്ച സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

മേൽകണ്ടപ്രകാരം ഒരു പ്രാർത്ഥനമാത്രം നടത്തി സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള തീരുമാനംകൊണ്ടു് കാരോലിക്കാസ്ഥാപനയുടെ നൈർമ്മല്യവും സ്ഥാനസാധ്യതയും അവിതർക്കിതമായി പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ഈ പരമസത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വം ആവശ്യം നേരിട്ടുവേൾ കള്ളം പറയാമെന്നുള്ളതാണെന്നു്, മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമത്രേ. കാനോൻ തിരുത്തലിന്നേ സംബന്ധിച്ചു് കൊച്ചുപറമ്പിൽ ബ: റമ്പാച്ചനുമായി ഒരു വർഷം മുമ്പു് ഞാൻ സംസാരിച്ചപ്പോൾ "വേണ്ടി വന്നാൽ കള്ളം പറയുവാൻ ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്" എന്ന് ചില വേദവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ സ്മരണയിൽ വന്നതു് "സ്വന്തകൃഷ്ണങ്ങളേ തിന്നുന്ന ഒരു സോക്രട്ടീസ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് ലോകം പറയുന്നതിന്നേക്കാൾ സോക്രട്ടീസ് എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നേയില്ല എന്നു പറയുന്നതാണ് എനിക്കു സന്തോഷം" എന്ന് മഹാനായ സോക്രട്ടീസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. കള്ളം പറയാൻ കല്പിക്കുന്ന ദൈവം ഉണ്ടെന്നു് ലോകം വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നേക്കാൾ ദൈവം ഇല്ല എന്ന് (നാസ്തികത്വം) വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കൂടുതൽ ദൈവത്തിനു സഹിക്കാവതു് എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അഹോ! സഭയേ പണിയുന്ന വിധം! കള്ളംകൊണ്ടു് താങ്ങുവാൻ ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്രേ!! അങ്ങിനെ താങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ അതു് വീണ്ടുവോകംവോലും!!! "കരുടനെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ"; ജനമൊക്കയും 'അമ്മേൻ' എന്നു പറയട്ടെ" (മോശദീർഘദർശി)

തൽക്കാലം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന പ്രയാസം. ഇപ്പോൾ നമ്മിൽ പലർക്കും നേരിട്ടിരിക്കുന്ന പ്രയാസം, പലനാൾ പറഞ്ഞും പഠിപ്പി

ചും നം വിശ്വസിച്ചും പോന്നിട്ടുള്ളത് തെറ്റൊന്നും ബോധ്യം വ
 ന്നെന്നിലും അത് സമ്മതിച്ചു തിരുത്തിവരുന്നതിനും പ്രവർത്തി
 ക്കുന്നതിനുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെയെല്ലാം വിശദമാക്കുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞ
 ന്മാർ ഭൂമി പരന്നതെന്ന് ഒരു കാലത്ത് സമ്മതിച്ചുവന്നിരുന്നെങ്കിലും
 ഇപ്പോൾ അത് തിരുത്തി, പരന്നതല്ല ഉരുണ്ടതാണെന്നുള്ള സത്യം
 പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തികളായി. സൂര്യൻ, നിശ്ചലമായി നിൽക്കു
 ന്ന ഭൂമിയേ ചുറ്റുന്നുവെന്ന് പൂർവ്വികന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എ
 ന്നാൽ ആധുനികർ അത് അബദ്ധമെന്ന് ഗ്രഹിക്കുകയും നിശ്ചലമെ
 ന്ൻ കരുതിയിരുന്ന ഭൂമിയാണ് സ്വസ്ഥിതനായ സൂര്യനേ ചുറ്റു
 ന്നതെന്നും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻപറിയ അബദ്ധത്തെ
 പിന്നെയും പാലിക്കുന്നതല്ലായ്യാ പരമാബദ്ധം? പോകട്ടേ! ആത്മീ
 കലോകത്തേ വീക്ഷിക്കാം. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തേ കൈക്കൊ
 ണ്ട യഹൂദന്മാരേ അകമാനം വിട്ടിട്ടുകൊട്ടി വീഡിപ്പിക്കുന്നത് സർവ്വം
 പരി സൂത്രമെന്നു കരുതി, ക്രിസ്ത്യാനികളേ വീഡിപ്പിച്ചുവന്ന
 ശൗൽ ദമസ്കോസിലേ ക്രിസ്ത്യാനികളേ ദണ്ഡനം ഏല്പിച്ചാനായി
 അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഭയം വാങ്ങിപ്പോകവേ, ദൈ
 വകൃപയാൽ തന്റെ അബദ്ധം മനസ്സിലാകയും, തൽക്ഷണം ജഡരക്ത
 ങ്ങളോടൊലോചിക്കാതെ നിസ്സങ്കോചം ക്രിസ്തീയഭടനായി തീരുകയും
 ചെയ്തു. ഏതൊന്നിനേ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി താൻ നിയുക്തനാ
 യി പുറപ്പെട്ടുവോ ആ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ വളർത്തുന്നതിനായി
 അരയും തലയും മുറുക്കി തന്റെ സർവ്വശക്തികളും, ജീവനും ഉപേക്ഷി
 വിനിയോഗിച്ചു. സത്യത്തിൽ സാക്ഷിനിൽക്കേണ്ടതിൽ ലോക
 ത്തിൽ ജനിച്ച കർത്താവേ ശ്രമിശിഹായുടെ ഉത്തമശിഷ്യനായ പൗ
 ലൂസ് തനിക്കുപറിയ തെറ്റിനെ തിരുത്തുകയും വെളിപ്പെടുക്കി
 ടിയ സത്യത്തെ നിർവ്വഹിക്കാനും വചനത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും സാ
 ക്ഷീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതത്രേ ക്രിസ്തീയജീവിതം. സത്യത്തെ
 ശരിയും വണ്ണം ഗ്രഹിക്കാതെയും, അഥവാ ഗ്രഹിച്ചാൽ തന്നെയും അ
 തിനെ അവഗണിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു, ദൈവത്തെ തന്നെ അവ
 ഗണിക്കുന്നതാണെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. വ്യക്തിപരമായ യാതൊ
 ന്നീനും വേണ്ടി ഒറ്റിക്കൊടുക്കത്തക്കതല്ല വി. സഭ എന്ന് നാം അറിയ
 യണം. മഹാമനസ്സനായ കാരോലിനോബാവാ സമാധാനത്തെ പ്രതി
 ഒരു ശുശ്രൂഷയാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് സഭയും സമ്മതിക്കുകയും,
 കണ്ടനാട്ട് ഇടവകയുടെ നിശ്ചയാനുസരണം മാർ തീമോഥേയോ
 സ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അനേകം വൈദികരുടെയും അമ്മായകാരു
 ടേയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ആ ശുശ്രൂഷ എത്രയും പരസ്യമായി നടത്തി
 ബാവാതിരുമനിയേ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ

മാധാനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും അന്യോന്യം നശിപ്പിക്കുന്ന “തൊഴുത്തിൽകൂട്ടം” നിർത്തിക്കൊണ്ട് ആ വാതിലിന്മേൽ പ്രവേശിക്കരുതോ?

‘ഞാൻ ഒന്നിനുമില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞ് ഉഷ്ണചാനോ ശീതചാനോ അല്ലാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി വളരെ സാഹസമാണ്. എന്നിക്കത്രയും ഭയഭക്തിയും സ്നേഹബഹുമാനവും ഉള്ളവരും എന്നു പൈതൃകമായ വാത്സല്യത്തോടെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുമായ മാർ അത്താനോസ്, മാർ ദീവനോസ്, എന്നീ വന്ദ്യതീരുമാനികൾക്ക് ഈ ലഘുലേഖ അനിഷ്ടമായി തീർന്നേക്കുമെന്നുള്ള മനഃക്ലേശം എനിക്കുവളരെയുണ്ട്. “കൈച്ചിട്ട് ഇറക്കുവാൻ മധുരിച്ചിട്ട് തൃപ്തവാൻ വഹിയ്യാ” എന്നിരുന്നാലും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതികൾ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതു പ്രയാസവും മുമ്പു പലരും എന്നിൽ നിന്നു ധരിക്കുവാനിടയായിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ തിരുത്തേണ്ടതു് എന്റെ മുതലയും, അതു് മലങ്കരസഭാനതിക്ക് എത്രയും ആവശ്യവും ആയിരിക്കുന്നു. അതിനാലാണ് എന്റെ പരിശോധനയിൽ കണ്ടുകിട്ടി എന്നിങ്ങു പൂർണ്ണബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംക്ഷിപ്തമായിട്ടെങ്കിലും പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതു്. സ്ഥലദൂർല്ലഭ്യത്തെ ഭയന്ന് പലരും വിട്ടുകൊടുത്തുണ്ടായി വന്നിട്ടുണ്ട്. കൂടുതലായി വല്ലതും അറിയണമെങ്കിൽ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം എഴുതിയോടിക്കുക.

പരമാർത്ഥത്തെ മറച്ചുവെച്ചു്, അധികാരം കൈവരുത്തുവാനായി പരമാർത്ഥികളായ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിപ്പോകുന്ന വൈരാഗ്യവികാരങ്ങളെയും, തജ്ജന്യങ്ങളായ പദപ്രയോഗങ്ങളെയും മാത്രമല്ല വിവരണങ്ങളെയും വളരെയെല്ലാം ഒതുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആർക്കെങ്കിലും അസുഖം തോന്നത്തക്കവണ്ണം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു മനഃപൂർവ്വമല്ല, സംഗതിവശാലാണ് എന്നുള്ളതു് മനസ്സിലാക്കി ദയാപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിശേഷിച്ചും വാസ്തവവിരുദ്ധമായി വല്ല പ്രസ്താവനയും ഇതിൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിക്കോ ബഃ റമ്പാച്ചന്മാർക്കോ തോന്നുന്നപക്ഷം അതു് സദയം മൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തരണമെന്ന് താഴ്മയായി അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.